

2 ΜΑΪΟΥ 2023

Ἀνακομιδὴ τῶν ἱερῶν λειψάνων Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου,
πατριάρχου Ἀλεξανδρείας († 2 Μαΐου 373).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἦχος Πάϛ

Χριστοσ ἀνεεστη η εκνεεκρων θα
νατω θα ναα τον πατη η η σαααας και
τοι οισ εν τοις μνημασι ζωην χαρισααμε
νος ἐκ γ.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Δι-θ

Θεοοοοος Κυυριος και επεφα
νεν ημιν ευλογημενος ο ερχοομενος εν ο
νοματι Κυριου ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἤμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεοσ Κυυριος και επεφανεν ημιν

ευ λο γη μεν ος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ι ι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἦχος Δι-θ.

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου
κα θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα σιν
δο νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν εν
μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το αλ λα τρι η
με ρος α νε στης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο σμω το
με γα ε ε ε λε ος

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η
α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρω σας
τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους
τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη
σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε
κραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων

δο ο ο ξα σοι Δ

Δόξα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἱεράρχου.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα ϕ

Σ τυ λος γε ε γο νας ορ θο δο ξι ας ς θει οις

δο ογ μα σιν υ πο στη ρι ζων ς την Εκ κλη σι αν

Ι ε ραρ χα Α θα α να σι ι ε π τω γαρ Πα τρι τον

Υι ο ον ο μο ς σι ον α να κη ρυ ξασκα τη

η σχυνας Α ρει ει ον Πα τερ Ο σι ε Χρι στον τον Θε ον ι

κε τευ ε δω ρη σα σθαι η μιν το με γα ε ε

λε ε ος

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Δι θ

Τ αις μυ ρο φο ο ροις Γυ ναι ξι πα ρα το μνη

μα ε πι στας ο Α γ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α

τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α

Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι ος αλ λα

κραυ γα σα τε α νε στη ο Κυ υ ρι ος πα ρε χων

τω κο σμωτο με γα ε ε ε λε ο ο ο ος ^Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος]

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἐκ τοῦ Μηναίου.

Θείας πίστεως. Ἦχος ^{Γα ϕ}

Η ει οισ δο ογ μα σιν ορ θο δο ξι ας ^Γ Πα τερ

ω ω πλισας την Εκ κλη σι αν ^Γ ταις δι δα χαις σθ

τας αι ρε ε σεις ε ε ξε τε ε μες ^Γ της ευ σε βει ας

τον δρο ο μον τε τε λε κας ^Γ και ως ο Παυ λος την πι

ι στιν τε ε τη ρη η κας ^Γ λοι πον α πο κει ται και συ υ πα

να οι δι με ^Γ ο δι και ος των πο νων σθ στε ε

φα α νος ^Γ

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος ^{Δι θ}

Α ι Μυ ρο φο ροι ορ θρι αι γε νο ο με ναι ^Δ

και το μνη μα κε νον θε α σα με ναι ^Δ τοις Α πο στο λοις

ε λε γον ^Δ την φθο ραν κα θει λεν ^Δ ο κρα ται ος ^Δ και

τς εν α δη η ηρ πα σε των δε σμων κη ρυ ξα τε
 παρ ρη σι α ο τι α νε στη Χρι στος ο Θε ος δω
 ρθ μενος η μιν το με γα ε ε ε λε ος

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἐκ τοῦ Μηναίου.

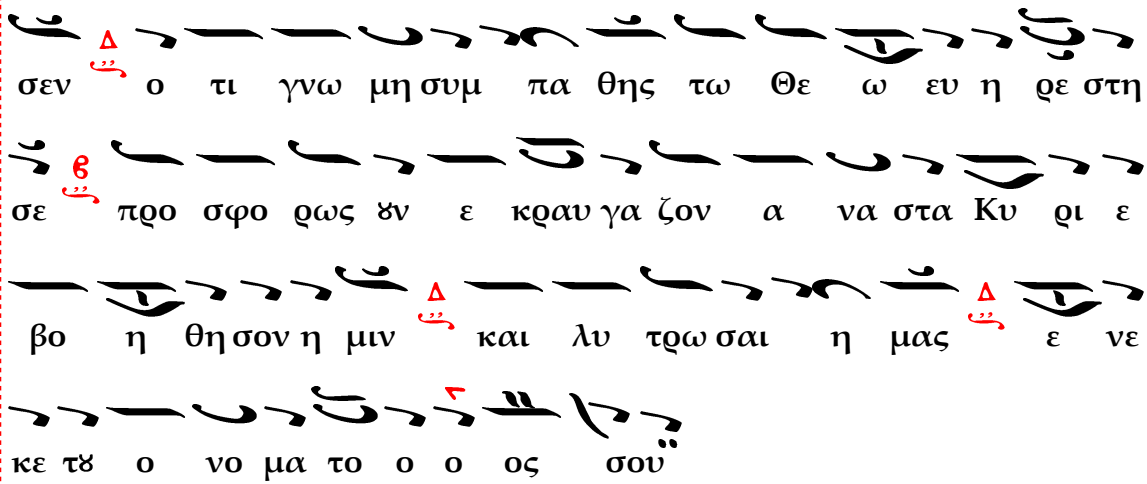
Ἐπεφάνης σήμερον. Ἦχος Βου ς

Ω ς περ αστρον α δυ τον και με τα πο ο ο
 ο οτ μον σων δογ μα των λαμ ψε σι φω τα γω
 γεις δι α παν τος των ορ θο δο ξων το πληρωμα
 ε ρο μ στα σο φε ε Α θα να α σι ι ε

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος Δι-θ

Τα μ ρα της τα φης σθ αι γυ ναι κες κο μι σασαι
 λα θραι ως προς το μνη μα πα ρε γε νον το Ο ορ θρι
 αι των Ι ου δαι ων δει λι ω σαι την αυ θα α δει
 αν και στρα τι ω των προ ο ρω σαι την α σφα λει αν
 α λλα φυ σις α σθε νης την αν δρει αν ε νι ι κη

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.
Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκάινισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς τῶν Μυροφόρων.

Ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης.

ᾠδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

ᾠχος Πα

Τ ἣν Μω σε ε ως ω δην α να λα β8 σα

βο η σον ψυ χη βο ο η θος και σκε πα στης ε γε

νε το ο μοι εις σω τη ρι ι αν ου τος μ8 Θε ος

και δο ξα σω αυ τον

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Ε σταυ ρω ω θης σα ρ κι ο α πα θης τη

φυ σεις τὸ Πατὸς εὐεκνῆθησ τὴν πλευρὰν πη

γασκὸσ μωαι μα και υδωρ σὺ η μων Θε ο ος

και δοξαζομενσε

Δοξα σοι ο Θε ο ος η μων δοξα σοι

Τον Σταυρον σ τι μω και την Ταφην δο

ξαζω αγαθε και αι υμνω και προσκυνω την Ε

γερσιν σ και ανακραζω σὺ η μων Θε ο ος και

δοξαζομενσε

Δοξα σοι ο Θε ο ος η μων δοξα σοι

Καν εγευσω χολης ο γλυκασμος της

Εκκλησιας αλληλη γασας η μιν την αφθα

σι ιαν εκ της πλευρας σ σὺ η μων Θε ο ος και

δοξαζομενσε

Δοξα σοι ο Θε ο ος η μων δοξα σοι

Ελογιισθησ ζωτηρ με τα νεκρων νε

κρσ εγειρας ααπε γευσω της φθορας δια φθο

ραν γαρ ο ο λως ουκ ε ε γνωσ σου η μων Θε ο ος και

δο ξα ζομενσε

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Ε υ φραι νε ε σθω Σι ων α γαλ λι α σθω

και ο υ ρανος ε ε ξα νε ε στη Χρι στος νε κρως

ε γει ειρας υ μνο λο γω εν τας σου η μων Θε ο ος και

δο ξα ζομενσε

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Ο θο νι ι οισ ει λη η σας Ι ω

σηφ το σω μα σα Χρι στε ε εν μνη μει ω τω και νω

κα τε θε το ο σε την σω τη ρι ι αν νε κρως δε ως

Θε ο ος ε ξα νε στη σας

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Π ρο λα βω ς σαι τον ο ορ θρον αι γυ

ναι κες ει δον τον Χρι ζον και αι τοις θει οις Μα θη

ταις ε βο ων ο ον τως Χρι στος α νε ε στη δευ

τε συν η μιν α νυ μνει τε αυ τον

Ὁ Κανὼν τοῦ ἱεράρχου.

Ῥδὴ α΄.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ. Ἦχος Γα ϕ

A γι ε τ ε Θε ο ρ πρεσβευε υ περ ημων

Ω ς α θα να τον εν Εκ κλη σι ι ι α κε

κτημενον ευ κλειει αν εν θε ο πνευ στοις λο ο ο γοις

παν τες Α θα α να σι ι ον τι μη σω μεν α ξι ως

ον περ και με τα α θα να α τον ε δο ξα σε Χρι στος

ως οι κει ει ον θε ρα απο ντα

A γι ε τ ε Θε ο ρ πρεσβευε υ περ ημων

E ις θε ω ρι ας βα α α θος εκ τα θεις τας

φρε νας εν Α γι ω Πνευ μα α τι ι ε ρο μυ στα

Πα α α τερ τον πλ ο τον α α νι χνε ευ σας των θει ων

λο γι ων και τον κο ο σμον ε πλ ο τη σας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα α

τι

Τ ρς εν πε λα γει πλα α α νης χει μα ζο με

νς Πα τερ ως πυρ σος με ε ταρ σι ι ος εν θε ων

δι δαγ μα α α των ι θυ υ νεις ε ε κα στο ο τε τη

γα λη νη των λο γων σ προς λι με ε να της χα α

ρι τος

Κ αι νυ υν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ωνων α μην

Υ μν μεν σε Παρ θε ε ε νε Θε ο το κε

α γνη χε ρσ βι κον ο χη η μα εξ ης Θε ος ε

τε ε ε χθη συ γαρ μο νη γε γο ο νας πη γη

α φθαρ σι ι ι ας πη γα α ζσ σα α πα σι ζω ην αφ

ης α ρυ ο με νοι ι α μα τα λαμ βα α νο

μεν

Τῶν Μυροφόρων. Ὡδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Πα ς

Σ τει ει ρω θε ντα μσ τον νν κα αρ πο φο ρον ο Θε

ος α να α δει ξον με γε ωρ γε ε των κα λων

φυ τωρ γε των α γα θων τηευσπλαχνι α σθ

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Τ α ας πα λα μας Ι η σθ προ ο ση λω σας εν Σταυ

ρω τα ε ε θνη πα ντα εκ της πλα νης συλ λα βων

προς ε πι γνωσιν την σην συ νε κα λε σω σω τηρ

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Ι ι ου δαι ων ο λα ος τω ω Πι λα τω εκ βο α

Α πο ο λυ σον μοι τον κα κθ ρο γον λη στην α

ρον α ρον σταυ ρω σον τον α να μαρ τη τον

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Σ τα αυ ρω θεν τος σθ Χρι στε συ υ νε σκο τα σε το

φως η γη η ε σει σθη και εκ τα α φθ νε κροι

ε ξα νε στησαν πολ λοι φο βω τθ κρα τς σθ

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Π α α ρε στω σα τω Σταυ ρω η η α μνας σθ Ι η

σ κλαυ θμω ω ε βο α που πο ρε ευ η γι ε

που α περ χη ο α μνος ο υ περ παντων σφα γεις

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Π ρο ο σκυ νω σ τον Σταυρον α α νυ μνω και την τα

φην τι μω ω τα πα θη και τς η λς των χει ρων

και την λο γην Ι η σου και την Α να στα σιν

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Ε ε ξα νε στης Ι η σου ε ε σκυ λευ θη ο εχ

θρος Α δα αμ ερ ρυ σθη και η Ευ α συν αυ τω

των δεσ μων και της φθο ρας τη Α να στα σεις

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Α α να στα ντος σου χρι στε συ υ νε τρι βη σαν μο

χλοι και πν υ λαι α δου και θα να τς τα δε σμα

δι ε λυ θη σαν ευ θυς φο βω τς κρα τς σς

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Η ε ε ο δο χε Ι ω σηφ δε ευ ρο στη θι μεθ η

μων α νε ε στη κρα ζων **Π** Ι η σος ο λυ τρω της **Δ**
 ο ε γει ραστον Α δαμ τη ευσπλα γχνι α Αυ τσ **Π**
Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι **Π**
Ε ευ φραι νε σθω συν η μιν **Π** Μα α θη των η δω δε **Π**
 κας συν Μυ υ ρο φο ροις **Π** γυ ναι ξι και Ι ω σηφ **Δ**
 και τοις αλλ οις Μαθη ταις και Μαθη τρι αις Χριστσ **Π**

Τοῦ ἱεράρχου. Ὡδὴ γ΄.

Ἐστερεύθη ἡ καρδιά μου. Ἦχος **Π** Γα φ

Α γι ε τσ Θε σ πρεσβευε υ περ ημων **Π**
Τ αις α στρα παις των λο γων σσ Ι ε ραθ χα **Π**
 την τυ φλην η μαυρωσας τσ Α ρει ει ει σ **Π** δι δα **Π**
 σκα λι αν **Π** γε νο με νο ος ο φθαλ μο ος των πι στων **Π**
Α γι ε τσ Θε σ πρεσβευε υ περ ημων **Π**
Ε ξυ φα νε ντα πο νοις σσ και ι δρω ω ω σιν **Π**
 ε νε δυ σω Ο σι ε τον πο δη η η ρη **Π** της **Π**
 α λη θει ας εν χα ρι τι **Π** ι ε ραθ γη η σας **Π**

Χριστώ

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα

τι

Ως Ταξι αρχεις παρστασεως θεολε

εεκτς συνασπισμον διεκοψας θεομαα

αχων τημαχαιρατς Πνευμα τοος οπλισαα

μενος

Και νυν και αι και εις τας αιωνων αιωνων

ωνων αμην

Η τον θεον εν μητρα δεξαμεενη

και τεκτα τον σεσαρκωμεενον και

ανθρωποις της φθορας απαλλαξαα ντα θε

ο το κεικετευεσωθη η ναι η μας

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Κοντάκιον. Τῆς ἑορτῆς.

Κοντάκιον. Αὐτόμελον. Ἦχος β΄.

Τὸ Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις φθελγόμενος, τὸν θρῆνον τῆς προμήτορος Εὐας κατέπαυσας, τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστέ ὁ

Θεός· τοῖς Ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κηρύττειν ἐπέταξας· Ὁ Σωτὴρ
ἔξανέστη τοῦ μνήματος.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν τῶν αἱρέσεων πλάνην διήλεγξας, καὶ τὴν ὀρθόδοξον, πίστιν
ἐτράνωσας, ὡς Ἱεράρχης εὐσεβῆς, ἐκήρυξας ἐν τῷ κόσμῳ, μίαν
τὴν Θεότητα, ἐν Τριάδι γνωρίζεσθαι, φύσει ὁμοούσιον, καὶ
προσώποις ἀσύγχυτον· διὸ καὶ συνελθόντες ἐν πίστει, Ἀθανάσιε
Πάτερ, τελοῦμεν τὴν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς**

Ἦχος Δι-Θ

Των μαθητων σου ο χορος συν Μυροφο
ροις γυναιξιν α γαλ λε ται συμ φω ω ω ω ω νως
κοι νην γαρ ε ορ την συν αυ τοις ε ορ τα α ζο μεν
εις δο ξαν και τι μην της σης α να στα σε ως και δι αυ
των φι λανθρωπε Κυ υ ρι ε τω λα ω σου πα ρα σχου
το με γα ε λε ο ο ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ ἱεράρχου.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὁρθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα, κακοδοξίας ἀκάνθας
ἐξέτεμες, καὶ τὸν τῆς πίστεως σπόρον ἐπλήθυνας, τῇ ἐπομβρίᾳ
τοῦ Πνεύματος Ὅσιε· * διὸ εὐφημοῦμεν τὴν μνήμην σου.

Ὁ Οἶκος.

Ἀθανασίου τὴν πανέορτον μνήμην, ἐν ᾧδαῖς οἱ πιστοὶ

ἀνευφημήσωμεν σήμερον· οὗτος γὰρ Ἄρειον τὸν πλάνον, καὶ Εὐνόμιον ἅμα σὺν Σαβελλίῳ, τοῖς τῆς ἀληθείας κατέβαλε δόγμασι, πυρὶ τῷ αἰωνίῳ παραδοὺς αὐτοὺς κατακαίεσθαι, ὡς βλασφημήσαντας ἄδικα κατὰ τῆς τοῦ Σωτῆρος σαρκώσεως, ἦν πάντες Προφήται προκατήγγειλαν· * διὸ εὐφημοῦμεν τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ Β΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, πα-τριαρχου Ἀλεξανδρείας. (†373)

Στίχ. Ἀθανάσιε, ποῦ κομίζῃ; μὴ πάλιν

Καὶ νεκρὸν ἐξόριστον ἐκπέμπουσί σε;

Δευτερίῃ νέκυς Ἀθανασίου ἐξέδου τύμβου.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ἀγγελικὸν βίον ἐπὶ γῆς διήνυσε. Τοὺς δὲ ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως ἄθλους καὶ τὰς κατὰ τῶν κακοδόξων ἐνστάσεις καὶ τὰς ἐπὶ συχνῷ ἀδίκους ὑπερορίας καὶ τὰς ἐπὶ ματαίῳ συκοφαντίας, ἃς ὑπήνεγκεν, ἄλλαι τε γραφαὶ διεξοδικώτερον καὶ ὁ Θεολόγος Γρηγόριος ἐκτίθεται· ὅθεν καὶ διηγήσασθαι τὰ πολλαχῶς ὑπὸ πολλῶν εἰρημένα μὴ δυνάμε-νοι, μικρὰ τινα πρὸς ὑπόμνησιν εἴπωμεν ἐν ἐπιτόμῳ.

Ἀθανάσιος, ὁ τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμος, πατρίδα μὲν ἔσχε τὴν Αἴγυπτον, γονέας δὲ πλούτῳ κομῶντας καὶ ἀρετῇ· παρ' οἷς ἐκτρεφόμενος, παῖς ὢν ἔτι κομιδῇ, ἅμα παισὶν ἀθύρουσιν, ἐπὶ τινα τῆς θαλάσσης ἀκτὴν παραγίνεται, ἐν ᾗ παιδιᾷ τινι τοιαῦδε ἐχρῶντο. Εἰς πρεσβυτέρους καὶ διακόνους ἑαυτοὺς ἀποτάξαντες, τὸν Ἀθανάσιον χειροτονοῦσιν ἐπίσκοπον· προσήγοντό τε παῖδες αὐτῷ, μήπω τῷ θείῳ Βαπτίσματι κεκαθαρμένοι, οὓς Ἀθανάσιος τῷ τῆς θαλάσσης ἐβάπτισεν ὕδατι. Τοῦτο ὁ τῆς Ἀλεξανδρείας ἔφορος Ἀλέξανδρος θεασάμενος οὕτω συνενεχθέν, ὑπερθαυμάζει μὲν· γνοὺς δὲ τῷ Πνεύματι, ὡς μελλόντων εἶη τὰ δρώμενα τύποι καὶ προμηνύματα, τοὺς μὲν παῖδας τῷ θείῳ μύρω ἐπιχρίσας τελειοῖ· Ἀθανάσιον δὲ γραμματιστῇ τινι παραδίδωσιν. Εἶτα πρὸς μέτρον ἡλικίας φθάσαντα διάκονον χειροτονή-σας, ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν Πρώτῃ Συνόδῳ συνεργὸν προσλαμβάνει καὶ μετ' αὐτοῦ τοὺς τὰ Ἀρείου φρονοῦντας ἀπεκήρυξεν.

Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ καὶ Ἀλεξάνδρου τὸν βίον λιπόντος, Ἀθανάσιος τὸν ἐκείνου θρόνον διαδέχεται. Ἄλλ' οἱ περὶ Εὐσέβιον τὴν προχείρισιν πράως οὐκ ἐνεγκόντες, πείθουσι Κωνσταντῖνον, τὸν πρῶτως χρηματίσαντα βασιλέα Χριστιανῶν, ἀπελάσαι τοῦ θρόνου τὸν Ἀθανάσιον. Ἀλλὰ Κωνσταντῖνος μὲν, μετὰ τὸ ἐν Γαλλίαις ὑπερορίσαι τὸν Ἅγιον, καταλύει τὸν βίον. Ἀθανάσιος δὲ τῷ τούτου υἱῷ Κωνσταντίῳ πρὸς λόγους ἐν Ῥώμῃ ἐλθὼν, γράμμασιν ὀχυρωθεὶς τῇ Ἀλεξανδρείᾳ ἐφίσταται. Τοῦτο πρὸς γνῶσιν Εὐσεβίῳ καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν ἐλθόν, ἠρεμεῖν οὐκ εἶα· διὸ καὶ πᾶν εἶδος συκοφαντίας συμφορήσαντες παρασκευάζουσι Κωνσταντίον τὸν τῆς Ἀνατολῆς βασιλέα, σύνοδον Ἐπισκόπων ἀθροίσαντα, ὑπὸ τὴν κρίσιν ἐλθεῖν τὸν Ἀθανάσιον. Πολλῶν δὲ ὄντων τῶν κατηγορημάτων, ἐνὸς μόνου ἐπιμνησθήσομαι.

Χεῖρα τεταριχευμένην ξυλίνῃ λάρνακι θέντες προσκομίζουσιν, Ἀρσενίου ταύτην λέγοντες εἶναι, ὃν ἀνηρηκέναι τὸν Ἀθανάσιον ἐπὶ γοητεία διεθρυλλοῦντο. Καὶ κατὰ Θεοῦ πρόνοιαν ἐν Τύρῳ τοῦ Ἀρσενίου κατάραντος (ἐκρύπτετο γὰρ ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν, ἵνα μὴ τὸ δρᾶμα κατάφωρον γένηται)

Ἀθανάσιος τὸν νεκρὸν παρῆναι μὴνύεται· καὶ περιτυχῶν αὐτῷ, τῆς εἰς τὸ κριτήριον κυρίας καταλαβούσης, αὐτὸν περικεκαλυμμένον παρεισάγει. Καὶ δὴ πυθάνεται τῶν παρόντων, εἴ τινες εἶεν προεγνωκότες τὸν Ἀρσένιον. Πολλῶν δὲ φησάντων τὸν ἄνδρα εἰδέναι, ἀποκαλυφάμενος αὐτόν, «Εἰ οὗτος εἶη», προσετίθει τὴν ἐρώτησιν. Τῶν δὲ συγκαταθεμένων, τὴν δεξιὰν ὑποδείξας χεῖρα, εἶτα καὶ τὴν ἄλλην, ἔφη· «Ἴδου ἡ δεξιὰ, ἰδοὺ ἡ ἀριστερά, ἃς παρὰ τοῦ Δημιουργοῦ τῶν ὄλων οἱ ἐξ Ἀδὰμ ἐκκληρώθημεν ἄνθρωποι· τρίτην δέ μοι χεῖρα τῷ Ἀρσενίῳ ἐπιζητείτω μηδεὶς». Οἱ δὲ αἰσχύνης πλησθέντες ἐπὶ τούτῳ πολλῆς, τοῦ μὲν κριτηρίου ἐξήεσαν, ἐξοργίζουσι δὲ τὸν δῆμον κατ' αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο λάθρα τῆς πόλεως ἔξιεισι καὶ εἰς τινα λάκκον ζοφώδη καὶ δεινῶς ἄνυδρον καθεὶς ἑαυτόν, ἕκτον ἔτος ἐκρύπτετο. Ἐπειτα τοῦ λάκκου ὑπεξελθὼν, πρὸς τὴν Ἑσπέραν καταίρει. Κώνστας δὲ τηρικαῦτα, ὁ Κωνσταντίου ἀδελφός, τὴν ταύτης διεῖπεν ἀρχήν. Τούτῳ παραβαλὼν ὁ μέγας καὶ Ἰουλιανῷ τῷ Πάπα, τὰ κατ' αὐτὸν ἐτραγώδει· οἵτινες γράμμασι τὸν Ἅγιον ὀχυρώσαντες, εἰς Ἀλεξάνδρειαν πέμπουσι.

Τοῦτο Κωνστάντιος ὡς ἔγνω, Συριανῷ τινι κελεύει ἐκεῖσε ἀφικομένῳ, Ἀθανάσιον μὲν ἀνελεῖν, Γρηγόριον δὲ τῷ θρόνῳ ἐγκαθιδρῦσαι. Ὁ δὲ τὰς ἐκεῖνου χεῖρας διαφυγών, εἰς Ῥώμην αὐθις ἀπαίρει. Καὶ ὁ Κώνστας γράφει τῷ ἀδελφῷ Κωνσταντίῳ ἀποκαταστῆσαι τῷ θρόνῳ τὸν Ἀθανάσιον, ἀπειλήσας ὡς, εἰμὴ ποιήσῃ τοῦτο, τοῖς οἰκείοις ὄπλοις αὐτὸν ἀποκαταστῆσαι. Ὁ δὲ Κωνστάντιος ἐν ὀρθῶδιᾳ γενόμενος, ἀποκαθίστησι τῇ Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίᾳ τὸν Ἅγιον Ἀθανάσιον· μετὰ μικρὸν δὲ καὶ Κώνστας καταλύει τὸν βίον.

Κωνστάντιος δὲ, αὐτοκράτωρ ἀναγορευθεὶς, πέμπει τοὺς συλληφόμενους τὸν Ἅγιον ὅπερ προγνοὺς ὁ μέγας, τοῦ ἐπισκοπείου ὑπεξελθὼν, ἐπὶ τι γύναιον καταφεύγει, παρθενία καὶ ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς σεμνυνόμενον· ἦτις, τῆς φυγῆς τὴν αἰτίαν μαθοῦσα, ἀσμένως τὸν Ἅγιον ὑποδέχεται· διηκόνει τε τούτῳ καὶ πᾶσαν ἄλλην δεξίωσιν καὶ θεραπείαν παρείχετο· ἕκτος ἐνιαυτὸς τῷ μεγάλῳ παρὰ τῇ φιλοθέῳ γυναικὶ κρυπτομένῳ ἦνυετο. Καὶ δὴ Κωνστάντιος μὲν καταλύει τὸν βίον, Ἰουλιανὸς δὲ τῆς βασιλείας κρατεῖ. Αὐτίκα οὖν Ἀθανάσιος μέσαις νυξὶ τοῦ οἰκήματος ἐξελθὼν, ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας εὐρίσκεται, ἐφ' ᾧ, ὅπως ἡ πόλις συνέδραμεν ἅπανσα κροτοῦντες, εὐχαριστοῦντες, οὐ τοῦ παρόντος λέγειν καιροῦ.

Ἰουλιανὸς δὲ πάντα περὶ ἐλαχίστου θέμενος, τοῦτο προηγούμενον προβάλλεται σπούδασμα, μὴ μόνον τοῦ θρόνου ἀπελάσαι, ἀλλὰ καὶ τῆς ζωῆς ἐξῶσαι τὸν Ἅγιον. Πέμπει γοῦν τοὺς ἀναιρήσοντας· ὁ δὲ καὶ αὐθις ἄληπτος ἦν καὶ ἀχείρωτος· νύκτωρ γὰρ παρὰ τὸν Νεῖλον ἐλθὼν, πλοίου ἐπιβάς, πρὸς Θηβαΐδα ἀπέπλει. Ὡς δὲ πλησίον ἦσαν οἱ διώκοντες, παρακρουσάμενος αὐτοὺς ὑποστρέφει καὶ πρὸς Ἀλεξάνδρειαν καταίρει· κάκει κρυπτόμενος διελάνθανεν, ἕως οὗ Ἰουλιανὸς ἐν τοῖς ζῶσιν ἐξητάζετο. Καὶ τούτου δὲ τὴν ζωὴν καταλύσαντος, Ἰωβιανὸς βασιλεὺς ἀνηγγόρευται. Ἀλλὰ καὶ τούτου τάχιστα ἐξ ἀνθρώπων γεγονότος, Οὐαλεντινιανὸς τῆς Ῥωμαίων κρατεῖ, καὶ ποιεῖται ταύτης κοινωνὸν τὸν ἀδελφὸν Οὐάλεντα, ὁ μὲν γὰρ τὴν Ἑσπέραν, ὁ δὲ τὴν Ἑφῶν διεῖπεν. Ὅς, εἰς κόρον τῶν τοῦ Ἀρείου θολερῶν ναμάτων πάλαι ἐμφορηθεὶς, πάντας μὲν τοὺς τῶν ὀρθῶν δογμάτων ἀντεχομένους μυρίαὶς αἰκίαις καὶ κολάσεσι περιέβαλεν, Ἀθανάσιον δὲ ἐλεῖν θερμῆν ἐτίθετο σπουδῆν. Μέλλων οὖν ὁ Ἅγιος ἀλώσιμος ἔσεσθαι, εἰς τινα πατρῶον τάφον καταδύς, τὰς τῶν φονευόντων ἀποδιδράσκει χεῖρας. Ἐπεὶ δὲ ἐπύθετο τραχυνόμενον τὸν τῶν Ἀλεξανδρέων

δῆμον, ἐπιτρέπει τῷ Ἀθλητῇ καὶ ἄκων τὴν τῆς Ἐκκλησίας προστασίαν. Καὶ οὕτω, μετὰ τοὺς πολλοὺς ἄθλους καὶ τὰς μακρὰς ὑπερορίας, ἐπὶ δύω καὶ τεσσαράκοντα χρόνους τοῖς διωγμοῖς ἐγκαρτερήσας, ἐν γῆρα καλῶ καταλύει τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἑσπέρου καὶ Ζωῆς τῆς συμβίου αὐτοῦ, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν Κυριακοῦ καὶ Θεοδούλου. (~†124)

Εἰς τὸν Ἑσπερον καὶ τὴν Ζωὴν·

Στίχ. Ζωῆς στερεῖ πῦρ Ἑσπερον Ζωὴν ἅμα,
Ζωὴν ποθοῦντας τὴν ἀνέσπερον μόνην.

Εἰς τὸν Κυριακὸν καὶ τὸν Θεόδουλον.

Ζέοντας ἄρτους συγγόνους δέχου δύω,
Ἄρτι κλιβάνου, Σῶτερ, ἐκβεβλημένους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου Ἰορδάνου τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Κὰν εἰς μυχὸν γῆς ἐρρύης, Ἰορδάνη,
Ἐκχεῖς ἐκεῖθεν θαυμάτων Ἰορδάνην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σάββα, ἐπισκόπου Δαφνουσίας.

Στίχ. Σαββατίζει νῦν Σάββας ὁ Δαφνουσίας,
Ποιμὴν ἄριστος ἐν Χριστοῦ Βασιλείᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως τῆς Βουλγαρίας Βόριδος, τοῦ διὰ τοῦ θείου βαπτίσματος ἐπονομασθέντος Μιχαήλ. (†907)

Στίχ. Βάσις ἀληθῆς λαοῦ αὐτοῦ ὁ Βόρις,
Ὅστις Μιχαήλ βαπτίσματι ἐκλήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων τῶν παθομαρτύρων Βόριδος (1072) καὶ Γκλέμπ (1115), τέκνων τοῦ ἁγίου Βλαδιμήρου τῆς Ῥωσίας. (†1015)

Στίχ. Βόριδος καὶ Γκλέμπ τῶν θείων αὐταδέλφων,
Γῆθεν τὰ σεπτὰ λείψανα φανεροῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Βαλεντίνου, ἐπισκόπου Γενούης (Genoa) ἐν Ἰταλίᾳ. (~†307)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Γερμανοῦ τοῦ ἐκ Νορμανδίας. (~†460)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ἱερομαρτύρων Βινδεμιάλη (Vindemialis), Εὐγενίου καὶ Λογγίνου, ἐπισκόπων ἐν βορείῳ Ἀφρικῇ, τελειωθέντων ὑπὸ Οὐννερίχου (Hunneric), τοῦ ἀρειανοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Βανδάλων. (~†485)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Νεκτάνου (Neachtain), συγγενοῦς τοῦ ἁγίου Πατρικίου ἐν Ἰρλανδίᾳ. (ε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου Οὐλτάνου (Ultan), ἀδελφοῦ τῶν ὀσίων Φουρσέου (Fursey) καὶ Φοϊλλάνου (Foillan), ἐν Ἰρλανδίᾳ. (†657)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου Βαλδεβέρτου (Waldebert),

ήγουμένου τοῦ Πετροπαυλείου ἀββαείου εἰς Λουξόβιον
(Luxovium, Luxeuil) ἐν Γαλλίᾳ. (~†668)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βερτίνου (Bertinus) τοῦ νέου,
βενεδικτίνου μοναχοῦ ἐν Σιθίνῃ (Sithin) τῆς Γαλλίας. (†699)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Φήλικος τοῦ
διακόνου, ἐν Σεβίλλῃ ὑπὸ τῶν μουσουλμάνων τελειωθέντος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Βιβοράδης (Wiborada),
ἀναχωρητρίας τοῦ ἀββαείου Ἁγίου Γαληνοῦ ἐν Γερμανίᾳ. (†926)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου,
ἐπισκόπου Σουανδὲμ καὶ Βαλαὰμ ἐν Ῥωσίᾳ. (~†1550)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου γ'
τοῦ Πατελάρου, διατελέσαντος οἰκουμενικοῦ πατριάρχου. (†1654)

Στίχ. Σὺν Πατριάρχαις Ἀθανάσιος πέλει,
Πατριαρχεύσας πάλαι Βασιλευούσης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βασιλείου Καντόμσκυ, τοῦ διὰ
Χριστὸν σαλοῦ ἐν Ῥιαζὰν τῆς Ῥωσίας.

Στίχ. Ὁ μωροσαλὸς Βασίλειος ἐφεῦρε,
Ὅδον πάνσκληρον σωτηριωδεστάτην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς νεοφανοῦς ὁσίας Ματρώνης τῆς ἐν
Μόσχᾳ, τῆς ἀομμάτου καὶ θαυματουργοῦ. (†1952)

Στίχ. ὦ! πῶς ἐν Χριστῷ παράκλητος τοῦ κόσμου,
Μόσχας ἐφάνη πολιούχος Ματρῶνα!

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τοῦ Πάσχα.

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ
Τυφλοῦ, (ἐκτὸς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ τῶν μεθεόρτων αὐτῆς), καὶ τῇ Τετάρτῃ τῆς
ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.

ᾠχος ἔ Πα ρ

ὠδὴ α'

A να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα
οι ^Δ Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα ^Δ εκ γαρ θα
να του προς ζω ην ^Δ και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
στο ος ο Θε ος ^{π ρ} η μα ας δι ι ε βι βα σεν ^Δ ε

πι νι κι ον α α δο ον τας

ᾠδὴ γ'

Δευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α
γο ο νου τε ρα του ρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι
ας πη γην εκ τα αφου ομ βρη σαν τος Χρι στου εν
ω στερε ου ου με ε θα

ᾠδὴ δ'

Επι της θει ας φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ
βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
σφο ρον αγ γε λον δι α πρυ σι ως λε γοντα ση με
ρον σω τη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη
Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

ᾠδὴ ε'

Ορθι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν
τι μυ ρου τον υ υ μνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης

η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

ὠδὴ στ'

Κ α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και
συ νε τριψασμο χλουςαι ω νι ους κα το ο χς πε πε
δη με ε νων Χρι στε και τρι η μερος ως εκ κη τους
Ι ω νας ε ξα νε εσ της του τα φου

ὠδὴ ζ'

Ο Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
α πα θς το θνη τον αφθα ρ σι ας εν δυ υ ει ευ
πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων
Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Α υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα

η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι

 α ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε

 σι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν Χρι

 στον εις τους αι ω να α α ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τως

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τως

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
Αὐτόν.

Δ
Ω

Τ ἦν τιμιώτεραν τῶν Χερουβὶμ και ἐνδο
ξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ τὴν ἀδι
αφθόρωσ Θεὸν Λόγον τε κὼ ὄσαν τὴν ὄντως
Θεοτοκὸν σεμεγαλυυνοόμεν

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

Δ
Ω

Τ ἦν τιμιώτεραν τῶν Χερουβὶμ και ἐνδο
ξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ τὴν ἀδι
αφθόρωσ Θεὸν Λόγον τε κὼ ὄσαν τὴν ὄντως
Θεοτοκὸν σεμεγαλυυνοόμεν

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας
ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Δ
Ω

Τ ἦν τιμιώτεραν τῶν Χερουβὶμ και ἐνδο
ξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ τὴν ἀδι
αφθόρωσ Θεὸν Λόγον τε κὼ ὄσαν τὴν ὄντως
Θεοτοκὸν σεμεγαλυυνοόμεν

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Δ
δ

Τ ἤν τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τως
Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Ἡ καταβασία

Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι τω
με ε νη Α γνη Παρ θε νε χαι αι ρε και πα
λιν ε ρω χαι αι ρε ο σος Υι ος α νε στη
η με ρος εκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου
Σι ων συ υ δε α γνη τε ρ που Θε ο το ο κε
εν τη ε γερ σει του το ο κου ου σου ου ου ου

και ἀργῶς

Ο Α α γγε λο ος ε ε ε βο ο ο α
τη Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η
Α γνη η Πα αρ θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε
και πα λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε
ο σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη η η
τρι ι η η με ρο ο ος εκ τα α α α α φου

Φ ω τι ι ι ι ζα φω τι ι ι ι ζα η νε
ε ε α α Ι ι ε ε ρα α α λη ημ
η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου
ε πι σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε
χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι α γα α
α α αλ λου ου Σι ι ι ων σου υ υ υ δε
ε Α α α γνη η η η τε ερ πθ Θε ε
ο ο το ο ο κε ε εν τη η ε ε γερ σει

του ου το ο ο ο ο κς ς ς ς σς ς ς ς

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ Τοῦ ἱεράρχου.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. Ἦχος Γα ς

Α ρ χι ε ρε ων το κλε ος και της Αι γυ πτς
ς το θρεμ μα α θα να σι ας το κυ δος υ μνη
σω μεν εν αι νε σει ως κα θαι ρε τη ην Α
ρει ς και των πι στων ω ως προ στα την

Καὶ αὐθις τῆς ἑορτῆς.

Αὐτόμελον.

Ἦχος Βου - ς

Γ υ ναι κες α κς τι ι σθη τε φω νην α γα
αλ λι α α σε ως τυ ραν νον α δη ην πα τη η η
σας φθο ρας ε ξη γει ει ρα κο ο σμον δρα με τε
φι λοις ει ει πα τε τοις ε ε μοις ε ευ α γγε ε
λι α βς λο μαι γαρ το πλα α σμα μς χα ραν ε
κει θεν αυ γα α σαι εξ ης προ ηλ θε εν η

λυ υ πη

AINOI

Ἦχος ἰ Πα ρ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ
υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι προ ε
ε πει υ μνος τω Θε ε ε ω ω

Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α
α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε
α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ
του σοι προ ε ε πει υ μνος τω Θε ε ω ω

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ ἱεράρχου γ' εἰς δ'.

Ἦχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστεῖαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τοῖς πυρίνοις σου δόγμασι, τῶν αἰρέσεων ἅπασα, φρυγανώδης φλέγεται, ὕλη πάνσοφε· τῶν νοημάτων τοῖς βάθεσι, βυθίζεται στρατευμα, ἀπειθούντων δυσσεβῶν, Ἀθανάσιε Ὅσιε· σοῖς δὲ δόγμασι, καλλωπίζεται μάκαρ καθ' ἐκάστην, τῶν πιστῶν ἡ Ἐκκλησία, μεγαλοφώνως τιμῶσά σε.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

ψαλτηρίω και κιθάρα.

Τοῖς πυρίνοις σου δόγμασι...

Στίχ. γ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Τῇ τῶν λόγων λαμπρότητι, τῶν ἐνθέων σου Ὅσιε, Ἐκκλησία ἅπασα ὠραίζεται, καὶ εὐσεβῶς καλλωπίζεται, ὠραίοις ἐν κάλλεσι, καὶ τιμᾷ χρεωστικῶς, τὴν πανέορτον μνήμην σου, Ἀθανάσιε, ἱερέων τὸ κλέος εὐσεβείας, ὁ λαμπρὸς καὶ μέγας κῆρυξ, ὁ τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος.

Στίχ. δ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τῆς Χριστοῦ ἀπεδίωξας, νοητοὺς λύκους πάνσοφε, Ἐκκλησίας σκίμπωνι τῶν δογμάτων σου, καὶ ταύτην κύκλω ἐτείχισας, λόγων ὀχυρώμασι, παραστήσας τῷ Χριστῷ, ἀσινῇ καὶ ἀλώβητον· ὄν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα. Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος Γα ϕ

Δοξα α Πατρι ι ι ι και Υι υι ω και
αι Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ι
Το ο με γα κλε ε ος των Ι ι ε ρε ε ε ε
ων Α θα να σι ι ον τον α ητ τη η τον α α
α ρι ι στε ε ε α ι ε ρο πρε πω ω ως ευ
φη η μη η η σω ω ω με εν ου τος γαρ των αι
ρε ε ε σε ων συγκοψαστας φα λα αγ γας
τη δυ να α α μει του ου Πνε ε ευ μα α α α α

το ος ^M τα της ορ ^{Γα}θο δο ^πξι ι ι ^πας τρο
 παι αι α ^πα νε στη σα α ^πτο καθ ο ο ο ο
 λη η ης της οι οι ^πκου με ε ε ε ^πνη ης α
 ριθ μων ευ σε βως το ο της ^{Γα}Τρι α α α α ^πδος μν
 στη ρι ι ον ^πδι α την των προ σω ^πωπωνι δι ι ο ο
 ο τη η η η τα α ^πκαι αι πα λιν συ να ^παπτων α
^{Γα}συγ χυ υ υ υ τως ει εις ε εν ^πδι α την της
^που σι ι ι ^πας τα αυ το ο ο τη η η η η τα
^πα ^M και χε ρου ου βι ^{Γα}κω ω ως θε ο ο λο ο
 γων ^ππρε ε σβε ε ευ ει ει υ υ ^ππερ των ψυ υ
 χω ω ω ω ω ων η η ^πμων ^π

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Δι-θ

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας
 τωνα ι ω ω ωνων α α ^πμην ^π

Αι ^πΜυ ρο φο ροι γυ ναι κες ορ ^πθρα βα α ^πθε ε ε

ος α ρω μα τα α α λα β ς ς σαι τ ς Κυ ρι
ς τον τα α α α φον κα τε ε ε λα α α α βον
α περδε ςκ ηλ πι ζο ο ον ευ ρ ς ς σαι δι ε λο
γι ζοντο ευ λα β ς με ε ναι τ ς λι ι θ ς τη η ην με
τα α θε ε ε ε σιν και προς αλ λη λας δι ε
λε ε ε γον το π ς ει σιν αι σφρα γι ι ι ι
δες τ ς μνη η η μα α α α τος που ε ε ε
στιν η τ ς Πι λα τ ς κ ς ς ς στωω δι ι ι α και
α κρι βη η ης α σφα α λειει ει ει α γε γο
νε δε μη νυ της των α γνο ς σω ω ων γυ ναι αι κων
ε ξα στραπτω ων Α γγε ε λος και φα σκωων προ ος α αυ
τα ας τι με τα θρη νων ζη τει τε το ον ζω ω ων
τα και ζω ο ποι η σαν τα το γε νο ος των βρο ο
των ε ξη γε ρθη Χρι στος ο Θε ε ε ος η η μων
εκ νε κρω ων ω ως παν το δυ υ υ να α α α μος
πα ρε χων πα σιν η η μιν α φθα ρ σι αν και

ζω ην φω τι σμον και το με ε γα α ε ε ε
λε ε ε ε ος

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Βου ς

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι στοις Θε
ω και ε πι γης ει ρη νη εν αν θρω ποις ευ δο κι
α

Υ μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε ε προ σκυ νου μεν σε
δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την με
γα α λην σου δο ο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε
Πα τερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
η σου Χρι στε ε και α γι ον πνευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνο ος του Θε ου ο
Υι ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μα ρτι ι αν του

κο ο σμ ε λε η σον η μας ο αι αιρωντας α μαρ
τι ι ας του κο σμ

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η
μας

Ο τι συ ει μονος Α γι ος συ ει μονος Κυ ρι ος
Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α
μην

Κ αθ ε καστην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον
αι ω να τ αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μαρ τη τςφυλα χθη η ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε ε
ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε νον
το ο νο μα α σ ε ις τς αι ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας ^υ

κα θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ^ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα ταςου ^ε (τρεις)

Κ υ ρι ε καταφυ γη ε γεν νη θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ^ε ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σον με ^υ ι α σαι την ψυ χη ην μϑ ς ο τι η μαρ

τον σοι ^ε

Κ υ ρι ε προςσε κα τε φυγον δι δα ξον με του ποι ει ν

το θε λη μα α σου ^υ ο τι συ ει ο Θε ο ος μου ^ε

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σθ ο

ψο με θα φως ^ε

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σϑ ς τοις γι νω

σκϑσι σε ε Α γι ος ο Θε ο ος Α γι ος Ι σχυ ρος ^ε Α

γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μας ^ε

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τες αι ω νας

τωναι ω νων Α μην

Α γι ος Α θα νατος ε λε η σον η μας

Ἄσματικόν. χ

Α α α α γι ο ος ο ο Θε ε ος Α α

α α α γι ο ος Ι ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα

α να το ος ε ε λε ε η η η σο ον

η η η μα α α ας

Ἀπολυτίκιον. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Δ ι-θ

Τ αις μυ ρο φο ο ροις Γυ ναι ξι πα ρα το μνη

μα ε πι στας ο Α γ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α

τα μυ ρα τοις θνη τοις υ πα ρ χει αρ μο ο δι α

Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι ος αλ λα

κραυ γα σα τε α νε στη ο Κυ υ ρι ος πα ρε χων

τω κο σμω το με γα ε ε ε λε ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος π̣᾿ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων ^υθα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και
 τοι οις ε εν τοις μνη μα ^ζσι ζω ην χα ρι σα α με
 νος ^Δ ^δ ^εκ γ.

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος π̣᾿ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν ^δ ^ζ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ε ^λ ^χ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ ^δ ^ζ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ ^δ ^ζ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^ε ^λ ^χ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν ^δ ^ζ

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος π̣᾿ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ^δ ^ζ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^ε ^λ ^χ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σ ω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. (ξε' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ φαλάτωσάν σοι, φαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. (ξστ' 2)

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξστ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθω-
σάν σοι λαοὶ πάντες. (ξζ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ
πέρατα τῆς γῆς. (ξζ' 8)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τθ Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς 67.

Ἦχος Πα ρ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρός ἀπὸ προσώπου πυρός.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις εν τοις μνημασι ζωην χαρισα αμενος

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Χρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις εν τοις μνημασι ζωην χαρισα αμενος

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις εν τοις μνημασι ζωην χαρισα αμενο

ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Εν Εκκλησιαις εὐλογεῖτε τον Θε

ον Κυριον εκπηγων Ισραηλ σωσον ημα

ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε

κρω ω ω ω ων

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλ λη λυ υ ι α

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος Δι-θ

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου
κα θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα σιν
δο νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν εν
μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το αλ λα τρι η
με ρος α νε στης Κυ υ ρι ε πα ρε χωντω κο σμω το
με γα ε ε ε λε ος

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η
α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρω σας
τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους
τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη
σας πασαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε
κραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων

δο ο ο ξα σοι ^Δ

Ταις μυροφοοροις Γυναιξι παρατομνη

μαεπιστας ο Αγγελος εβοοοοοοα ^θ

ταμυρατοις θνητοις υπαρχειαρμο ο δια ^Δ

Χριστος δε διαφθορας εδειχθη αλλοτριος ^θ αλλα

κραυγασατε ανεστη ο Κυυριος παρεχων

τωκοσμωτομεγαεεελεοοοος ^Δ

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἱεράρχου.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γαϕ

Στυλος γεεγονασορθοδοξιας ^ρ θειοις

δοογμασιν υποστηριζων ^ρ την Εκκλησιαν

Ιεραρχα Αθαανασιιε ^π τωγαρ Πατριτον

Υιοονομοσιον ^υ ανακηρυξασκατη

ησχυναας Αρειειον ^π Πατερ Οσιε Χριστον τον Θεον ι

κετευε ^υ δωρησασθαι ημιν τομεγαεε

λεεος ^ρ

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Δόξα. Κοντάκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου. ᾠχος Δι-θ

Ορθοδοξίας φυτευσασταδοογμάτα
κακοδοξίας ακανθασεξεετες και τον της
πιστεως σπορον ε πληη θυνας τη ε πομβρια
τς Πνευματος Οοσιε δι ο ευφημει την μνη
η η μην σα

Καὶ νῦν. Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.
Αὐτόμελον.

ᾠχος Δι-θ

Το χαι ρε ταις Μυροφοροις φθεγξα α με νος τον
θρηνον της προμητορος Ευασκατε πευσας τη Α
ναστασει σα Χριστε ο Θεος τοις Αποστολοις δε τοις
σοις κηρυττειν ε πεεταξας ο Σωτηρ εξα
νεστη τς μνη η η μα το ο ο ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Ἀ γι ος ο Θε ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος
 ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α
 α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο
 ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ος ο Θε ε ος Ἀ α γι ι
 ος Ι σχυ υ ρος Ἀ γι ος Ἀ θα α να α τος
 ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Ἀ γι ω Πνε ευ μα
 τι

K αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α α μην

A γι ος Ἀ θα α να α τος ε ε λε η
 σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
 ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α να το
 ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο
 ον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-θ

N ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να
 α α μιν

A α α α α α α α ρα α α α α
 α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι
 ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο ο Θε
 ε ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 χε ε ε ε ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ος

A α α α α α α α ρα α α α α
 α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι
 ο ο ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι σχυ
 υ υ υ υ υ ρυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 χυ υ υ υ υ Ι ι σχυ υ υ ρο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α γι ι ι ι ος Α θα α α α

α α α α α α α α α α α Α θα

α α α α α να α α το ος

Ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε η Ε λε

ε η η η σο ο ο ο ο ο ο ον η η η

η η μα α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον και ἀλληλούϊα τοῦ ἱεράρχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ὡδὴ τῶν πατέρων. Προκείμενον πλ δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθειαι αἱ ὁδοί σου.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλδ Νη ς

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα σου εις τας αι ω νας

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά

και ευ θει αι αι ο δοι σθ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα σου εις τας αι ω νας

Στίχ. Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν

Ι ι ε ρ σα λη μ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα σου εις τας αι ω να α α ας

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς μιμεῖσθε τὴν πίστιν. Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ παραφέρεσθε· καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιουῖσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατήσαντες. Ἔχομεν θυσιαστήριον ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες· ὧν γὰρ «εἰσφέρεται» ζῶων «τὸ αἷμα περὶ ἁμαρτίας εἰς τὰ Ἅγια» διὰ τοῦ ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώματα «κατακαίεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς» διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἁγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαόν, ἔξω τῆς πύλης ἔπαθε. Τοίνυν ἐξερχώμεθα πρὸς αὐτὸν «ἔξω τῆς παρεμβολῆς» τὸν ὄνειδισμὸν αὐτοῦ φέροντες· οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν. Δι' αὐτοῦ οὖν «ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως» διὰ παντὸς τῷ Θεῷ, τοῦτ' ἔστι «καρπὸν χειλέων» ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Τῆς δὲ εὐποιίας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεός.

Ἀλληλουῖα (γ'). Ἦχος α'. (Ψαλμὸς ρλα').

Ἦχος ♯ Κε δ

A Πα λλη λϝ ϝ ϝ ι̇ α A λληη λϝ ϝ ϝ
 ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α λληη λϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α

Στίχ. α'. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην
 και οι
 ο σι οι οι σϝ α γα αλ λι ι ι α α σο ο
 ο νται

A Πα λλη λϝ ϝ ϝ ι̇ α A λληη λϝ ϝ ϝ
 ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α λληη λϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α

Στίχ. β'. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών,
 η ρε τι σα το
 αυ τη ην εις κα τοι κι ι α α αν ε ε α α
 αυ τω

A Πα λλη λϝ ϝ ϝ ι̇ α A λληη λϝ ϝ ϝ
 ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α λληη λϝ ϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ε' 14-19).

(Ζήτηι τῆ ἰη' Ἰανουαρίου, τῶν Ἁγίων Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη· οὐδὲ καίουσι λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτως λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσιν τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε ὅτι ἤλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφῆτας· οὐκ ἤλθον καταλῦσαι ἀλλὰ πληρῶσαι. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἄν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἐν ἧ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου ἕως ἄν πάντα γένηται. Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτως τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Ἦχος ἰὺ Δι. ς

Δ ο ξα α σοι Ky υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
σοι οι οι οι

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι. ς

Ο ι οι οι οι τα α α α Χε ε ε ε
ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ρε ρ ρ ρ Χε ρ ρ βι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ

υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω

ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

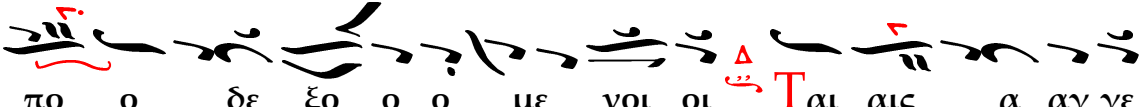
ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

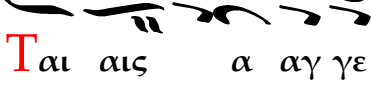
 ε ε ε ε α

 ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ

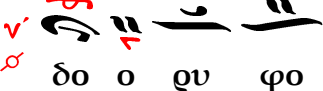
 πο ο δε ξο ο ο με νοι οι

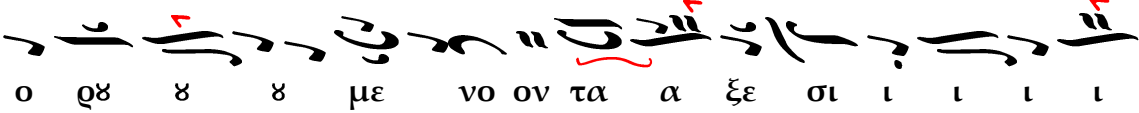
 Ται αις α αγ γε

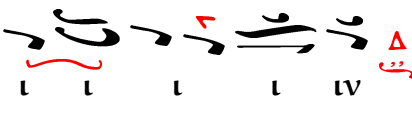
 λι ι και αις α ο ρα α α τω ως

 δο ο ρυ φο

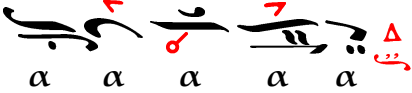
 ο ρα ρ ρ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ιν

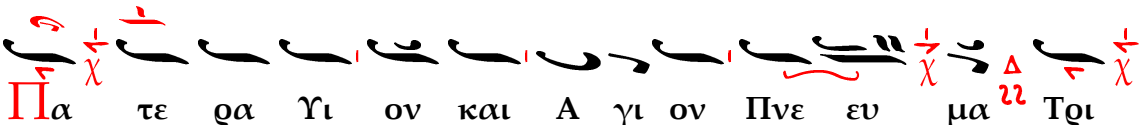
 Α λλη λ ρ ρ ρ ι ι ι ι

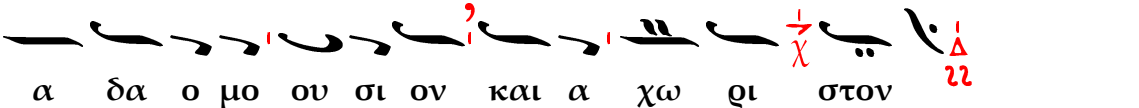
 α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
 ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
 κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰβ̣

 Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα Τρι

 α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ

δόξης κρίναι ζώντας και νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἕν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἐλεονειρηνησθυσιαναινεσε

ως

ΚαιμετατουΠνευματοοσου

ΕχομενπροστονΚυριον

Αξιονκαιδιιιικαιον

ΑγιοςΑγιοςΑγιοςΚυριοςΣαβ

βαωθπληρηςοουρανοςκαιηγητηςδοξης

σουωσαναεντοιςυψιστοιςευλογη

μενοςοερχομενοςενονοματιΚυ

ριιουουωσαναεντοιςυψιιι

ιιιιστοις

Αμηνηην

Αμηνηνην

Σε υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε
 εν Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με
 θα α σου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος η μω ω ω ων

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

Δι
 Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως
 μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο
 το ο ο κον την αι μα κα α ρι στο ο ον και
 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω
 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε
 ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο
 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των
 Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι
 ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε
 ε ε κου ου ου ου ον σαν την ον τω ω ως

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω το στομα ημων αι νε σε
 ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α
 γιων σε με τας χειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ **Ε** ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τν νυν και ε ως ται ω ω νος (δεις)
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τν νυν και ε ως
 ται ω ω νο ο ος